

nigsminister. Det Spørgsmaal, som den ærede Folketingsmand stillede til mig, har det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) allerede besvaret. Jeg tror ogsaa, man maa sige, at det er en ubetinget Fordel, at en saadan Bestemmelse er kommen ind, at hver af Parterne selv afgør Spørgsmaalet, thi hvis denne Bestemmelse ikke stod der, vilde det lille Land i mine Øjne saa langt fra være bedret, at det i alle Tilfælde vilde være daarligere faren. Thi hvis man tænker sig, at vi ønskede Voldgiften, men det store Land ikke, vilde det skubbe sig ind under disse Undtagelsesbestemmelser, og saa kunde vi vist med temmelig Sandsynlighed gaa ud fra, at vi ikke fik vort Ønske igennem. Hvis det omvendte var Tilfældet, blev det ogsaa ganske sikkert, som det store Land vilde have det. Imidlertid skal Udenrigsministeriet igen tage Spørgsmaalet under Overvejelse, og vi skulle med os selv drøfte Sagen og se, om der virkelig skulde være noget i Argumentet fra den anden Side, og saa skal jeg naturligvis være villig til at rette mig derefter, hvis jeg virkelig kommer til den Overbevisning, som jeg ganske vist ikke har i Øjeblikket.

Saa har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ogsaa indvendt forskellige Ting imod disse Traktater. Jeg skal kun dertil sige, at det jo ikke er saadan, naar man staar overfor Udlandet, at man altid kan faa gennemført akkurat, hvad man vil, og Udenrigsministeriet har i alt Fald den Overbevisning, at det paa disse Punkter overfor Sverige og Norge og ligeledes Amerika har opnaaet saa meget, som det i det givne Tilfælde var muligt.

Den ærede Rigsdagsmand har spurgt, om vi have indledet Forhandlinger med Tyskland. Det have vi hidtil ikke gjort. Selvfølgelig vilde det være af allerstørste Betydning, hvis vi med et Land som Tyskland lige saavel som nu med Sverige og Norge kunde faa vedtaget Voldgiftstraktater saa vidtgaaende som muligt. Men Udenrigsministeriet har fundet det bedre at vente for at se, hvorvidt Tyskland overhovedet var tilbøjelig til at afslutte Voldgiftstraktater med andre Lande. Hidtil har man ikke set det i meget udstrakt Grad; Tyskland har afsluttet nogle enkelte Traktater, blandt andet en med England; men det er en af de Traktater, hvor der er Undtagelsesbestemmelser paa alle Omraader.

Dernæst har det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) anmodet om Oplysning

om de Omkostninger, som ere medgaaede til en eller anden bestemt Sag, der er ført ved Domstolen i Haag; det skal jeg gøre mit bedste for at skaffe oplyst, og jeg skal meddele den ærede Folketingsmand Resultatet.

Sveistrup: Jeg finder det dog rigtigt at nedlægge Indsigelse mod den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem, som taler paa Socialdemokraternes Vegne, naar han siger, at de Voldgiftstraktater, vi have, stadig blive tyndere og tyndere. Det er at gøre Voldgiftstraktaterne med Sverige og Norge Uret, og det er at gøre disse Landes Regeringer Uret, hvis man vil paastaa, at man ikke med dem har kunnet opnaa saa gode Voldgiftstraktater, som vi i det hele taget have kunnet opnaa med Flertallet af de andre Lande. Tværtimod, Forholdet er, som jeg allerede har udtalt, men som jeg dog finder Anledning til paa ny at understrege, at disse Traktater vel ikke kunne staa ved Siden af dem med Holland o. s. v., men at de dog danne en Klasse for sig, der staar over Flertallet af de øvrige Traktater, for den norske Traktats Vedkommende derved, at kun Uafhængigheden og Integriteten ere undtagne fra Voldgift, og for Sveriges Vedkommende derved, at Livsinteresserne, de vitale Interesser, vel ikke ere undtagne fra Voldgift, men at det skal kunne forlanges afgjort ved Voldgift, hvorvidt en saadan Livsinteresse i det paagældende Tilfælde er til Stede. Jeg maa bestemt hævde, at disse Traktater med Sverige og Norge ere betydeligt bedre end Flertallet af de Traktater, Danmark tidligere har indgaaet med andre Stater, og det vilde være at gøre den svenske og norske Regering Uret, om dette ikke skarpt og bestemt blev udtalt.

Paa den anden Side vil jeg sige til det ærede Medlem, at han behøver jo ikke at indskrænke sine Forventninger med Hensyn til Fremtiden til, at vi kunne faa bedre Traktater, naar Tiden for disse Overenskomster er udtøbet; thi som vi have hørt fra Ministerbordet, er der fra den danske Stats Side til enhver Tid Redebønhed til at afslutte fuldkomne Voldgiftstraktater, og det er ingenlunde udelukket, at det allerede i en nær Fremtid kan blive et Ønske ogsaa fra Sveriges og Norges Side at faa saadanne Voldgiftstraktater.

Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe), naar han mente, at der kunde være nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, at den